



REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

59. P-2559/2024-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Jeleni Antić Šego, u pravnoj stvari tužitelja Worldline Financial Services (Europe) S.A. Luksemburg, Bertrange, 33 rue du Puits Romain, OIB: 94029784003, kojeg zastupa punomoćnik Pavo Mišković, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Mišković & Mišković d.o.o. Zagreb, Mesnička ulica 15A, protiv tuženika Komorač i Kim j.d.o.o. Zagreb, Masarykova ulica 11/1, OIB: 99232935084, kojeg zastupa punomoćnik Marko Ljubičić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubičić & Vrdoljak d.o.o. Split, Sukojišanska br. 4, radi stjecanja bez osnove, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 10. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 19. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od eura 862.531,04 eura sa zateznim kamatama koje teku od 24. travnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 01. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 862.531,04 eura koje teku od 24. travnja 2023. do isplate preko stope dosuđene pod točkom I. izreke, kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 73.089,72 eura sa zateznim kamatama koje teku od 19. svibnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi

01. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj navodi kako je on trgovačko društvo, institucija za platni promet, osnovano po luksemburškom pravu, koje u Republici Hrvatskoj neposredno pruža platne usluge korištenjem tzv. passporta. Sukladno primjenjivim propisima iz područja platnih usluga, institucije za platni promet iz Europske unije mogu pružati svoje usluge i na području Republike Hrvatske nakon što nadležno tijelo njihove matične države članice dostavi obavijest (notifikaciju) Hrvatskoj narodnoj banci o takvoj namjeri (passporting). Hrvatska narodna banka na svojim internetskim stranicama objavljuje popis institucija za platni promet iz drugih država članica Europske unije za koje je, u skladu sa zakonom propisanom procedurom, zaprimila obavijest (notifikaciju) o namjeri pružanja usluga u Republici Hrvatskoj. Tužitelj je u predmetnom popisu, objavljenom na web-stranici Hrvatske narodne banke, naveden pod rednim brojem 26, uz napomenu: „do 1.11.2021. poslovali pod nazivom: SIX Payment Services (Europe) S.A.“

Tužitelj je s tuženikom 30. rujna 2020. sklopio Okvirni ugovor za bezgotovinska plaćanja (dalje u tekstu: Okvirni ugovor), pripadajući Modul ugovora „Prihvatanje kartica na prodajnom mjestu“ (dalje u tekstu: Modul I) i Modul ugovora „Terminali za plaćanje na prodajnom mjestu“ (dalje u tekstu: Modul II) (Modul I i Modul II zajedno dalje u tekstu: Moduli) te Obrazac za izmjene (dalje u tekstu: Obrazac), a koji je Obrazac važeći od 12. travnja 2021. godine, dok se ujedno na ugovorni odnos tužitelja s jedne strane i tuženika s druge strane, primjenjuju i General Business Conditions for Card Acceptance (dalje u tekstu: Opći uvjeti poslovanja) Tužitelja. Pružao je tuženiku uslugu isplate kartičnih plaćanja na POS uređajima, odnosno terminalima (za plaćanje na radnom mjestu) u smislu ugovorne dokumentacije sklopljene između tužitelja i tuženika, ostvarenih sredstvima plaćanja Visa/Visa Electron, V Pay, Mastercard, Maestro, Diners Club/Discover, UnionPay, JCB i usluga s dodatnom vrijednošću DCC i to na lokaciji terminala (POS uređaja) „BISTRO BEŠTIJA“ u Zagrebu, Masarykova 11, u razdoblju od 30. rujna 2020. do travnja 2023., a i kasnije.

Prilikom pružanja ugovorenih usluga tuženiku, došlo je do pogreške prilikom prijenosa sredstava na način da su sredstva koja su trebala biti uplaćivana trećoj osobi, trgovačkom društvu SF1 CLIPS d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Zadarska ulica 80, OIB: 54414225122, koje je generalni i ekskluzivni distributer PANDORA nakita u Republici Hrvatskoj (dalje: treća osoba), s kojom tužitelj također ima reguliran i ugovoren pravni odnos, pogreškom uplaćivana na račun tuženika IBAN HR0724020061100991515 otvoren kod ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d. d. u razdoblju od 29. rujna 2021. do 12. travnja 2023., sve uslijed pogreške na strani tužitelja. Da je u odnosu na navedeni broj računa riječ o računu tuženika proizlazi iz Okvirnog ugovora sklopljenog između tužitelja i tuženika.

Naime, 23. rujna 2021. godine, tužitelj je s trećom osobom sklopio Modul ugovora „Terminali za plaćanje na prodajnom mjestu“ (dalje u tekstu: Modul ugovora s Trećom osobom), temeljem kojeg je na lokaciji „PANDORA CC1W“ na adresi Jankomir 33, Zagreb (CC1W – City Center one West), u korist treće osobe postavljen dodatni (pored već jednog ranije postavljenog) terminal (POS uređaj). Postavljanje predmetnog terminala na navedenoj lokaciji u trgovačkom centru City Center one West

interno je naloženo 24. rujna 2021. Oznaka terminala (POS uređaja) koji je prethodno u korist treće osobe bio postavljen na lokaciji PANDORA CC1W na adresi Jankomir 33, Zagreb je 803306, a sve sukladno izvratku iz interne evidencije tužitelja u odnosu na treću osobu, u kojoj su u donjem lijevom kutu navedeni terminali (POS uređaji) postavljeni u korist treće osobe.

Prilikom postavljanja dodatnog terminala (POS uređaja) u korist treće osobe na lokaciji „PANDORA CC1W“ (City Center one West), uslijed tehničke greške na strani tužitelja (konkretno omaške tehničkog tima koji je postavljao dodatni terminal (POS uređaj)) je tako postavljeni dodatni terminal (POS uređaj) na lokaciji Jankomir 33, Zagreb (oznake 1108765), u internim evidencijama tužitelja umjesto pod treću osobu (u čiju je korist postavljen navedeni POS uređaj) podveden pod tuženika, te su posljedično, u razdoblju od 29. rujna 2021. do 12. travnja 2023., kada je pogreška primijećena, sredstva (odnosno priljevi od predmetnog dodatnog terminala (POS uređaja) oznake 1108765) koja su tijekom navedenog razdoblja trebala biti uplaćivana trećoj osobi, uslijed takvog pogrešnog uparivanja POS uređaja, automatizmom pogrešno uplaćivana tuženiku.

Tijekom navedenog razdoblja od 29. rujna 2021. godine do 12. travnja 2023. godine, tužitelj je dakle, u uvjerenju da uredno ispunjava svoje obveze trećoj osobi, zapravo cijelo vrijeme svoju obvezu (koju ima prema trećoj osobi) ispunjavao pogrešnoj osobi vjerovnika, odnosno tuženiku, u odnosu na kojeg ta obveza nije postojala.

Tako je u razdoblju od 29. rujna 2021. godine do 12. travnja 2023. godine na račun tuženika od strane tužitelja (pogrešno) uplaćeno ukupno 865.138,55 eura (djelomično u valuti HRK, djelomično u valuti EUR), i to:

- a) u razdoblju od 29. rujna 2021. godine do 31. prosinca 2021. godine iznos od ukupno 974.007,33 kn, što po fiksnom tečaju konverzije iznosi 129.272,99 eura;
- b) u razdoblju od 2. siječnja 2022. godine do 27. prosinca 2022. godine iznos od ukupno 4.540.423,98 kn, što po fiksnom tečaju konverzije iznosi EUR 602.617,82, te
- c) u razdoblju od 28. prosinca 2022. godine do 12. travnja 2023. godine iznos od ukupno 133.247,74 eura,

dok je u razdoblju od 12. travnja 2023. do 24. travnja 2023., dakle nakon što je navedena tehnička pogreška primijećena, u skladu s ugovornim pravima, tužitelj ustegnuo (blokirao) tuženiku iznos od eura 2.607,51, slijedom čega je ukupan iznos koji je tuženik stekao bez osnove u smislu članka 1111. Zakona o obveznim odnosima (dalje u tekstu: ZOO) i koji je tužitelju dužan vratiti, iznosi 862.531,04 eura.

Dodatno se ističe kako u navedenom razdoblju od rujna 2021. godine do travnja 2023. godine ni tuženik ni treća osoba nisu obavijestile tužitelja o neslaganjima računovodstvenih stavki. O navedenom je tužitelj izvijestio tuženika te ističe kako je isti po punomoćniku odgovorio i takav odgovor u kojem čini nesporno predmetno potraživanje i predlaže obročnu otplatu predstavlja priznanje tuženika da su „nesporna“ novčana sredstva u iznosu od eura 862.531,04 bez pravne osnove uplaćena tuženiku na njegov račun, odnosno priznanje duga u smislu čl. 240. ZOO-a, koje je jasno i određeno.

Pored navedenog, iz godišnjih financijskih izvještaja tuženika za 2022. godinu te 2023. godinu nedvojbeno proizlazi da je tuženik knjižio navedene iznose stečene bez osnove kao primljene zajmove, dakle tuženik je bio svjestan. Ne samo to, nego je tuženik navedena sredstva stečena bez osnove koja je knjižio kao zajam, dalje plasirao kao zajmove trećim osobama. Tuženik je u 2022. godini ostvario prihod od poslovanja oko 266 tisuća eura, u 2023. godini je taj iznos oko 132 tisuće eura, pa je potpuno

nelogično kako je onda mogao na bilanci imati danih zajmova preko 600 tisuća eura te ostalih kratkoročnih obveza preko 830 tisuća eura! Iz ovoga je jasno da je Tuženik svjesno primio i zadržao sva navedena sredstva stečena bez osnove, te ih knjižio kao primljene zajmove odnosno kratkoročne obveze s jedne strane, te kao dane zajmove s druge strane. Međutim, nastavno na sve ranije navedeno, do dana podnošenja ove tužbe, nikakav iznos tuženik nije vratio tužitelju.

Slijedom svega gore navedenog, posve je jasno kako su u konkretnom slučaju u odnosu na pogrešno uplaćena sredstva tuženiku od strane tužitelja u ukupnom iznosu od 862.531,04 eura tijekom razdoblja od 29. rujna 2021. godine do 12. travnja 2023. godine, koja sredstva su trebala biti uplaćivana trećoj osobi, ispunjene sve pretpostavke nastanka stjecanja bez osnove iz čl. 1111. ZOO-a kao izvanugovornog obveznopravnog odnosa, slijedom čega je tuženik dužan vratiti tužitelju tako bez osnove stečeni ukupan iznos od 862.531,04 eura. Ujedno, s obzirom na to da je tuženik kao stjecatelj nepošten jer je znao kako je stjecatelj bez osnove, dužan je u smislu čl. 1115. ZOO-a platiti i zatezne kamate. Ističe kako je tuženik u konkretnom slučaju nepošten od samog početka, odnosno od 29. rujna 2021. godine, jer je prema svim okolnostima, znao, a svakako morao znati kako mu sredstva, koja su mu tijekom navedenog razdoblja od 29. rujna 2021. godine do 12. travnja 2023. godine pogrešno uplaćivana od strane tužitelja, ne pripadaju, odnosno da ih stječe bez osnove. Međutim, tužitelj prvenstveno radi procesne ekonomije, zahtijeva zatezne kamate od dana 24. travnja 2023.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe prigovr nedostatka aktivne legitimacije, ne spori da su sredstva uplaćena ali tuženik nije imao saznanja od koga i pod kojim osnovu, po čijem nalogu su uplaćena nesporna novčana sredstva na račun tvrtke KOMORAČ I KIM d.o.o. Zagreb. Navodi kako je tužitelj znao da plaća ono što nije dužan platiti, ali samo zbog svojeg postupanja je nastavio uplaćivati. U ovom postupku su ispunjenje obje pretpostavke iz čl. 1112. ZOO-a, plaćanje duga koji nije dužan platiti i svijest o činjenici da nije dužan platiti. Tuženik navodi kako je on postupao savjesno i u dobroj vjeri pri primitku uplata, dok je pogreška isključivo na tužiteljevoj strani.

Tužitelj koji je znao ili morao znati da drugome daje nešto bez pravne osnove smatra se nesavjesnim te nema pravo na povrat onoga što je dao, jer se drži da je to učinio namjerno i dobrovoljno. Ovakvo tumačenje podržava i opće načelo savjesnosti i poštenja (čl. 10. ZOO) koje zahtijeva ponašanje ugovornih strana sukladno svom stručnom znanju.

Tužitelj koji grubo povrijedi dužnost pažnje (npr. automatizirane masovne uplate bez provjere, pogrešna identifikacija primatelja zbog nemara i sl.) ne može kasnije teret odgovornosti prebaciti na savjesnog primatelja. Sudska praksa štiti primatelja koji nije pridonio zabuni: ako primatelj nije ničim nepošteno izazvao ni potaknuo isplatu, a platitelj je sam skrivio zabludu, institut stjecanja bez osnove neće služiti kao korektiv u korist platitelja. To potvrđuju i posebna pravila – primjerice čl. 1117. ZOO-a – koja ograničavaju povrat isplaćenih iznosa u određenim situacijama kada je primatelj u potpunosti savjestan (npr. kod isplate naknade štete po pravomoćnoj presudi koja je kasnije ukinuta, poštenu primatelj zadržava isplatu do trenutka saznanja za ukidanje presude). U predmetnom sporu tuženik ističe da je tužitelj svjesno ili iz krajnje nepažnje pogrešno usmjeravao uplate kroz duže razdoblje. Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev za povrat 862.531,04 eura kao neosnovan, pozivom na čl. 1112. st. 1. ZOO-a.

3. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u Popis institucija za platni promet iz drugih država članica i država potpisnica Ugovora o Europskome gospodarskom

prostoru koje mogu pružati platne usluge u RH Hrvatske narodne banke, ažuriran dana 15. studenoga 2024. godine, dostupan i na sljedećoj poveznici: <https://www.hnb.hr/temeljne-funkcije/platni-promet/notifikacije-iz-drzava-clanica> (list 12-26 spisa), službenu obavijest s web-stranice Tužitelja od 20. srpnja 2021. godine u odnosu na to da SIX Payment Services postaje Worldline (list 27-29 spisa), Okvirni ugovor za bezgotovinska plaćanja od 30. rujna 2020. (list 30-31 spisa), Modul ugovora „Prihvatanje kartica na prodajnom mjestu“ od 30. rujna 2020. (list 32-33 spisa), Modul ugovora „Terminali za plaćanje na prodajnom mjestu“ od 30. rujna 2020. (list 34-35 spisa), Obveze identifikacije propisane Zakonom o sprječavanju pranja novca na ime trgovca KOMORAČ I KIM j.d.o.o., PDV ID HR99232935084 od 30. rujna 2020. (list 36-37 spisa), Obrazac za izmjene, koje su važeće od 12. travnja 2021., koji je potpisan od zakonskog zastupnika tuženika, direktora Josipa Jerkovića (list 38 spisa), Obveze identifikacije propisane Zakonom o sprječavanju pranja novca na ime trgovca KOMORAČ I KIM j.d.o.o., PDV ID HR99232935084 potpisan od strane zakonskog zastupnika tuženika, direktora Josipa Jerkovića (list 39-40 spisa), e-mail korespondencija između tužitelja i tuženika u razdoblju između 12. i 14. travnja 2021. u vezi izmjena podataka putem Obrasca za izmjene te obrasca Obveze identifikacije propisane Zakonom o sprječavanju pranja novca (list 41-43 spisa), aktivni Izvadak iz sudskog registra za trgovačko društvo Komorač i Kim j.d.o.o. (list 44-46 spisa), Modul ugovora „Terminali za plaćanje na prodajnom mjestu“ od 23. rujna 2021. godine sklopljen između tužitelja i treće osobe (list 47-48 spisa), Izvadak iz interne evidencije tužitelja u odnosu na tuženika (list 49-50 spisa), e-mail tužitelja upućen dana 24. travnja 2023. godine tuženiku i prilozi, odnosno izvod otvorenih stavki tužitelja u odnosu na tuženika sa stanjem na dan 24. travnja 2023. godine te kao prilog predmetnom izvodu tablica s raščlambom otvorenih dugovanja tuženika na dan 24. travnja 2023. (list 51-53 spisa), dopis punomoćenika tužitelja, odvjetnika Pave Miškovića iz MIŠKOVIĆ & MIŠKOVIĆ odvjetničko društvo d.o.o. od 10. svibnja 2023. (list 54-58 spisa), e-mail korespondencija između punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, odvjetnika Vinka Ljubičića u razdoblju od 12. do 22. svibnja 2023. (list 59-62 spisa), Financijski izvještaj za 2022. (list 63 spisa), Bilješke uz financijske izvještaje za 2022. godinu, strana 9 (bilješka 9.c.) te strana 7 (bilješka 6, kratkotrajna imovina (dani zajmovi – kratkotrajna financijska imovina), (list 64-81 spisa), financijski izvještaj za 2023. (list 82 spisa), Bilješke uz financijske izvještaje za 2023. godinu, strana 8 (bilješka 4.c., dani zajmovi) te strana 16 (bilješka 23.j, ostale kratkoročne obveze) (list 83-106 spisa), ovjereni prijevodi s engleskog jezika na hrvatski jezik (list 107-109 spisa), tužiteljevi mjesečni izvještaji tuženiku za 2021. (list 110-226 spisa), tužiteljevi mjesečni izvještaji tuženiku za 2022. (list 227-841 spisa), tužiteljevi mjesečni izvještaji tuženiku za 2023. (list 842-1045 spisa), skenirani dokumenta ovjerenog prijevoda Izvoda otvorenih stavki tužitelja prema tuženiku od 2. prosinca 2024. (list 1049-1052 spisa), glasnik Hrvatske narodne banke naslova "Platne kartice i kartične transakcije" Statistika platnog prometa 2023. iz rujna 2024. (list 1106-1178 spisa), iskaz svjedoka Marka Henrika Marinšeka (list 1182-1184 spisa).

4. Na ročištu dana 10. travnja 2026. sud je radi ekonomičnosti i efikasnosti postupka odbio dokazni prijedlog za saslušanjem zastupnika po zakonu tuženika jer isti, iako uredno pozvan, nije pristupio na dva ročišta a punomoćnik tuženika je naveo na potonjem ročištu kako je zz tuženika već dulje vrijeme izvan Republike Hrvatske te da nema saznanja kada će se vratiti u RH. Također prema ocjeni ovoga suda činjenično stanje je i u dovoljnoj mjeri raspravljeno za odlučivanje.

5. Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a ovaj sud je ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim, osim u dijelu stope zateznih kamata na glavnicu.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za povrat iznosa od 862.531,04 eura koje je tuženik prema navodima tužitelja stekao bez osnove.

7. Među strankama nije sporno da su 30. rujna 2020. sklopile Okvirni ugovor za bezgotovinska plaćanja (dalje: Okvirni ugovor), pripadajući Modul ugovora „Prihvatanje kartica na prodajnom mjestu“ (dalje: Modul I) i Modul ugovora „Terminali za plaćanje na prodajnom mjestu“ (dalje: Modul II) te Obrazac za izmjene, da su tuženiku uplaćena predmetna sredstva te nije sporna niti visina istih odnosno visina predmetnog potraživanja.

8. Među strankama je sporna aktivna legitimacija, zatim ima li tužitelj pravo na povrat isplaćenog iznosa tuženiku a obzirom da je isti isplaćivan tuženiku isključivo zbog pogreške tužitelja te je li na taj način tužitelj znao da isplaćuje sredstava tuženiku koja mu ne pripadaju.

9. Prema odredbi čl. 1111. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23 dalje: ZOO) kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.

Dakle da bi mogla biti riječ o sjecanju bez osnove, moraju se ispuniti sljedeće pretpostavke:

- povećanje imovine na jednoj strani
- smanjenje imovine na drugoj strani
- uzročna veza između takvog povećanja odnosno smanjenja imovine
- nepostojanje osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda odnosno drugog zakonom ovlaštenog tijela ili u zakonu.

10. Prema Zakonu o platnom prometu („Narodne novine“ broj: 66/18, 114/22 i 136/24) pružatelj platnih usluga odgovara korisniku za izvršenje platne transakcije, a u slučaju pogreške dužan je vratiti iznos neizvršene ili neuredno izvršene transakcije i dovesti račun u stanje kao da transakcija nije izvršena (čl. 58. i 59.). Također, korisnik ima pravo na naknadu štete i zatezne kamate prema općim pravilima (članci 45. i 62.).

11. Uvidom u izvod prometa po računu za društvo SF1 Clipse d.o.o. razvidno je da je tužitelj 27. travnja 2023. u cijelosti isplatio društvu SF 1 Clipse d.o.o. iznos od 884.867,09 eura na ime uplata koje nisu isplaćene SF 1 Clipse d.o.o.

12. Tijekom postupka sud je izveo dokaz saslušanjem predloženog svjedoka Marka Henrika Marinšeka, koji je u razdoblju od 2021. do 2023. bio zaposlen kod tužitelja na radnom mjestu voditelja hrvatskog tržišta, te je iz njegovog iskaza utvrđeno kako je tužitelj sa društvom tuženika sklopio ugovor još 2020. kada su vlasnici tog društva bili gosp. i gđa. Grabić, no tijekom 2021. došlo je do promjene vlasništva toga društva i zasnovali su novi ugovorni odnos budući da je vlasnik društva postao Josip

Jerković. Obzirom na promjenu vlasništva morali su ažurirati podatke koji su bili spojeni sa POS uređajem na lokaciji Bistroa Beštija, te promijeniti broj bankovnog računa, ažurirati osobne podatke vlasnika i zz-a te je s tuženikom nastavljena zajednička poslovna suradnja. Nadajle iz iskaza je utvrđeno kako je tijekom 2021. društvo SF 1 Clipse, također klijent tužitelja, tražio postavljanje dodatnog POS uređaja za dućan Pandora u City Centru One West te im je tužitelj poslao obrazac i nakon što su oni taj obrazac ispunili, poslali su ga na set up servis. Potom je na teren izašla tužiteljeva lokalna tehnička podrška radi postavljanja novog uređaja i prilikom unosa u sustav taj POS uređaj povezali su sa krivom pravnom osobom, umjesto sa SF 1 Clipse povezali su ga sa tuženikom, dakle terminal je bio vezan za krivi ugovor. Napominje kako je cijelo vrijeme na izvodima koje tužitelj šalje tuženiku bilo vidljivo sa kojih lokacija mu dolazi novac, dakle od prvog dana vlasnik je morao primijetiti da ima priljev novca sa druge lokacije na koju niti nema nikakvi poslovni objekt. Takve situacije im se nisu dogodile nikada u Hrvatskoj no izvan Hrvatske je bilo takvih slučajeva i tada bi im se klijenti odmah obratio i otklonila bi se takva pogreška. Tijekom 2023. u travnju im se obratilo društvo SF 1 Clipse kada su primijetili da im je dosta manji priljev novca na toj lokaciji i tada je tužitelj napravio financijsku istragu i utvrdili su prethodno navedeno te je on kontaktirao zz tuženika međutim isti je rekao da o tome nema nikakvih saznanja i potom su mu poslali mail na koji nije odgovorio. Također tuženik je prestao i koristiti taj POS uređaj nakon što su ga kontaktirali i ustegnuli sredstva za jedan dan. Sustav plaćanja putem pos uređaja funkcionira tako da se prilikom kupnje detektira da je isto plaćeno bilo preko Vise, Mastercarda ili slično te se automatski preko mreže poveže i javi da li potrošač ima dovoljno sredstava na računu i potom se odobrava plaćanje na POS uređaju. Taj novac potom putem tih klirinških banaka se raspoređuje između izdavatelja kartica, tužitelja kao prihvatila odnosno platne institucije te mreža kao što su Visa, Mastercard, Diners i slično. Sutradan novac sjeda na račun korisnika umanjen već za proviziju i sve ostale troškove. Prema tužitelju dostupnim podacima Pandora je u jednom mjesecu ostvarivala promet od oko 7 milijuna kuna, dakle skoro milijun eura, na svim prodanim mjestima u Hrvatskoj putem njihovih pos uređaja. Obzirom na tu količinu prometa oni nisu mogli ranije niti detektirati da na toj jednoj lokaciji sredstava plaćana putem tog jednog POS uređaja ne sjedaju na njihov račun. Tužitelj je odmah po provedenoj financijskoj istrazi obeštio Pandoru i uplatio je sva sredstva koja su joj i pripadala. Kada kupac plati na prodajnom mjestu tužitelj taj iznos usteže od banke kupca, dakle, u konačnici svojem klijentu, ovom slučaju tuženiku, isplaćuju neto sredstava umanjenu za proviziju i troškove. Provizija predstavlja njihov prihod. Za pos uređaj koji nosi određeni broj i nalazi se na lokaciji dućana Pandora City Centra One West, tužitelj ima sklopljen ugovor sa društvom SF 1 Clipse.

Tužitelj ima određene mehanizme kontrole za primjerice ovakve i slične slučajeve. Zbog količine korisnika u Hrvatskoj i u svijetu kojih je više od 2 milijuna, tužitelj te kontrole provodi nasumičnim odabirom određenih ugovora i na taj način vrše kontrolu. Od strane društva SF 1 Clipse nije bilo nikakvih reklamacija po ovom pitaju sve do siječnja 2023., kada su od tužitelja tražili izvod iz otvorenih stavaka i tada su i oni vjerojatno provodili svoju kontrolu i utvrdili navedeno.

Sud je u cijelosti prihvatio iskaz svjedoka kao razložan, logičan, životan i uvjerljiv.

13. Dakle iz iskaza svjedoka kao i iz materijalne dokumentacije u spisu kao nedvojbeno je utvrđeno da je tužitelj izvršio isplatu iznosa od 884.867,09 eura (tužbeni zahtjev je umanjen za ustegnuti iznos od 2.607,51 euro) društvu SF1Clipse d.o.o. koji

iznos je pogrešno isplaćen tuženiku pa je stoga prema ocjeni ovoga suda tužitelj aktivno legitimiran u predmetnoj pravnoj stvari. Naime tužitelj je aktivno legitimiran ako je nositelj prava koje je predmet spora, odnosno ako ima pravni interes da se utvrdi postojanje ili nepostojanje određenog prava ili pravnog odnosa te da se na temelju toga zahtijeva povrat novčanog iznosa. U slučaju stjecanja bez osnove, kao što je pogrešna uplata tuženiku kao klijentu tužitelja umjesto drugom klijentu društvu SF1 Clipse, tužitelj kao pružatelj platnih usluga, ima pravni osnov za potraživanje povrata tog iznosa, pod uvjetom da dokaže da uplata nije bila dugovana i da tuženik nije imao pravo na taj iznos. Naime među strankama nije sporno da tuženik nije imao pravo na taj iznos odnosno tuženik niti ne spori da su mu sredstva uplaćena ali ističe kako je tužitelj znao da plaća ono što nije dužan platiti pa da stoga nema pravo na povrat. Nadalje iz shematskog prikaza koja je prilog dokumentu Hrvatske narodne banke pod nazivom Platne kartice i kartične transakcije na listu 1117 spis razvidan je tijek kartične platne transakcije te u trenutku kada je tužitelj, kao prihvatitelj, stavljao na raspolaganje sredstva tuženiku (kao primatelju plaćanja-trgovcu), on je to činio iz vlastitih sredstava. Naime, izdavatelj kartice (npr. banka koja je potrošaču izdala karticu) najprije prosljeđuje iznos prihvatitelju, dakle sredstva prvo sjedaju na račun tužitelja kao prihvatitelja, on uzima ugovorenu proviziju te prema ugovorenoj vrsti i učestalosti isplate, stavlja na raspolaganje (uplaćuje) sredstva primatelju plaćanja-trgovcu, dakle u konkretnom slučaju tuženiku. Navedeno proizlazi i iz iskaza svjedoka Marka Henrika Marinšeka. Sredstva u tom trenutku bivaju uplaćena primatelju plaćanja-trgovcu (ovdje tuženiku) s računa/iz sredstava prihvatitelja (ovdje tužitelja), koja su dakle u tom trenutku njegova sredstva a on ista prosljeđuje dalje nakon što ih umanju za proviziju i troškove.

14. Nadalje u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni odredbe čl. 1112. st. 1. ZOO-a prema kojoj onaj tko izvrši isplatu znajući da nije dužan platiti, nema pravo zahtijevati vraćanje, osim ako je zadržao pravo na povrat, ako je platio da bi izbjegao prisilu ili ako isplata duga zavisi od ispunjenja uvjeta, jer kod tužitelja nije postojala volja, znanje niti svijest da se tuženiku preusmjere, odnosno isplaćuju sredstva plaćena na POS uređaju treće osobe a što proizlazi i iz iskaza saslušanog svjedoka. Naime razvidno je da se radi o pogrešci na strani tužitelja a koja pogreška kao takva ne ovlašćuje drugu stranu, dakle tuženika, da zadrži ono što je stekao bez osnove.

15. Nadalje iz dostavljene dokumentacije, i to e-mail korespondencije te dopisa, proizlazi kako je tužitelj nakon što je pogreška u provedbi prijenosa sredstava primijećena u travnju 2023. godine i nakon što je provedeno interno (financijsko) istraživanje, kontaktirao tuženika dana 24. travnja 2023. te je istoga pozvao na plaćanje dospelog dugovanja temeljem navedenog stjecanja bez osnove u iznosu od 862.531,04 eur, a u prilogu maila mu je dostavio i izvod otvorenih stavki tužitelja u odnosu na tuženika sa stanjem na dan 24. travnja 2023. te kao prilog predmetnom izvodu tablicu s raščlambom otvorenih dugovanja tuženika na dan 24. travnja 2023. Tuženik nije odgovorio na navedeni mail te se stoga tužitelja obratio zakonskom zastupniku tuženika Josipu Jerkoviću preko odvjetnika preporučenom pošiljkom dana 10. svibnja 2023. te je na navedeni dopis tuženik putem punomoćnika odgovorio putem e maila dana 22. svibnja 2023. U potonjem mailu tuženik navodi kako nije znao nije je imao saznanja od koga i pod kojim osnovu, po čijem nalogu su uplaćena nesporna novčana sredstva na račun tuženika, te da su nakon detaljnih provjera koje su napravili nakon primitka dopisa tužitelja spremni razgovarati o mirnom i razumnom rješenju spornih pitanja, te povrata, ali pod uvjetom da im se omogući obročni povrat.

16. U pogledu visine tuženog zahtjeva valja reći kako je na ročištu 6. studenog 2025. tuženik istu učinio nespornom .

17. Slijedom navedenog utvrđeno je da je tuženik bez ikakve pravne osnove primio ukupni iznos od 862.531,04 eura te je time došlo do povećanja imovine na njegovoj strani dok je kod tužitelja došlo do smanjenja imovine budući je tužitelj kao odgovorna osoba pogrešno uplaćeni iznos isplatio svome klijentu SF1Clipse d.o.o. kojem klijentu tužitelja su navedena sredstva bila i namijenjena . Nadalje utvrđena je i uzročno posljedična veza između povećanja odnosno smanjenja imovine, odnosno da je prilikom postavljanja novog uređaja u poslovnici SF1 Clipse d.o.o. u City Centru one West tužiteljeva lokalna tehnička podrška prilikom unosa u sustav taj POS uređaj povezala sa krivom pravnom osobom, umjesto sa SF 1 Clipse povezali su ga sa tuženikom, dakle terminal je bio vezan za krivi ugovor, a kako je i prethodno detaljno obrazloženo pod točkama 12., 13., 14. i 15 obrazloženja. Prema tome osnovan je zahtjev tužitelja za povrat stečenog bez osnove na temelju odredbe čl. 1111. ZOO-a te je stoga odlučeno kao pod točkom I. izreke

18. Prema odredbi čl. 1115. ZOO-a kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. U konkretnom slučaju po primitku izvoda koje je tužitelj slao tuženiku bilo je vidljivo sa kojih lokacija mu dolazi novac, te je od prvog dana vlasnik morao primijetiti da ima priljev novca sa lokacija na kojem se ne nalazi njegov objekt. Uostalom iz materijalne dokumentacije koja prileži spisu i to bilješki tuženika uz financijske izvještaje za 2022. i 2023. godinu razvidno je kako je tuženik knjižio sredstva stečena bez osnove kao primljene zajmove odnosno kratkoročne obveze s jedne strane , te kao dane zajmove s druge strane time da se ovdje iz navedene dokumentacije zamjećuje upravo nelogičnost u ostvarenim prihodima od poslovanja koji su daleko niži od navedenih zajmova.

Nadalje tuženik je za sporno razdoblje dakle od rujna 2021. godine do travnja 2023. godine zaprimao tužiteljeve izvještaje u kojima se nalaze dnevni izvještaji o priljevima sredstava s dodatnog terminala (POS uređaja) oznake 1108765 koji ne pripada tuženiku, već trećoj osobi i koji je postavljen na sasvim drugoj lokaciji, a ne onoj na koju se odnosi Okvirni ugovor i Moduli. Dakle iz tih izvještaja u spornom razdoblju (list 110-226 spisa), (list 227-841 spisa), (list 842-1045 spisa) koji su dostavljeni tuženiku jasno je razvidno da se radi od Pandori sa naznakom CC1W (dakle City Centar one West). Također prilikom vođenja knjigovodstva navedeno nije moglo ostati nepoznato niti osobama koje su za tuženika vodile poslovne knjige.

Dakle iz navedenog je razvidno da je tužitelj bio svjestan, odnosno nije mu moglo ostati nepoznato da mu se na račun slijevaju sredstva koja nemaju podlogu u valjanom pravnom poslu pa je stoga isti i bio nepoštene upravo od trenutka stjecanja utuženih sredstava dakle od 29. rujna 2021. pa nadalje kada su mu sredstva i sjedala na račun tijekom perioda od 29. rujna 2021. do 12. travnja 2023. Prema tome kako tužitelj potražuje zatezne kamate od 24. travnja 2023. kao dana kada se tužitelj obratio tuženiku e-mailom (kojemu je priložio izvod otvorenih stavki tužitelja u odnosu na tuženika sa stanjem na dan 24. travnja 2023. godine te kao prilog predmetnom izvodu tablicu s razradom otvorenih dugovanja tuženika na dan 24. travnja 2023. godine) te

pozvao tuženika na plaćanje otvorenog dugovanja u iznosu od 862.531,04 eura , to su u smislu odredbe čl. 2. ZPP-a iste tužitelju i dosuđene.

Stopa zateznih kamata određena je sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a koja se primjenjuje na ostale odnose jer se predmet spora ne odnosi na odnos stranaka koji je proizašao iz trgovačkog ugovora (točka I. izreke) već je riječ o stjecanju bez osnove pa je stoga za kamatu zatraženu preko stope koja sukladno zakonu tužitelju pripada valjalo odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan (točka II. izreke).

19. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14 ,118/14, 107/15, 37/22, 126/22 i 138/23 - dalje: Tarifa).

Slijedom navedenog tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 11.482,00 eura (Tbr. 7/1 Tarife), sastav podneska od 8. kolovoza 2025. u iznosu od 11.482,00 eura (Tbr. 8/1 Tarife), trošak zastupanja na ročištima 6. studenog 2025., 3. veljače 2026. i 10. travnja 2026. u iznosu od po 11.482,00 eura (Tbr. 9/1 Tarife), što uvećano za trošak PDV-a (Tbr. 46 Tarife) ukupno iznosi 71.762,50 eura.

Tužitelju je priznat trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u iznosu od po 663,61 eura sukladno Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine", broj: 118/18) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", broj: 53/19) te je tužitelju priznat ukupni parnični trošak u iznosu od 73.089,72 eura, sa zakonskim zateznima kamatama u smislu odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a , kako je i odlučeno pod točkom III. izreke ove presude.

Zagreb, 19. svibnja 2026.

Sudac:
Jelena Antić Šego

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu, i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-30888-3ef9e**

Kontrolni broj: **0faec-a42e3-4e9a2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JELENA ANTONIĆ ŠEGO, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.